

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומיוני

קידושין דף כ"א למסקנא

דף כ"א ע"א

- א. עבד עברי שנמכר לגוי, אינו לוח וגואל, שנאמר 'זה שיגה ידו'. ולא גואל לחצאין, שנאמר 'ונגאל', כולו ולא חציו (עיין לעיל כ:).
- ב. שדה אחוזה, נגאלת על ידי קרובים, שנאמר 'ובא גואלו הקרוב אליו'. וכן המוכר בית בבתי החצרים (בעיר שאין לה חומה מימות יהושע) דינו כשדה אחוזה ונגאל בקרובים. אבל המוכר בית בבתי בערי חומה, אינו נגאל בקרובים.
- ג. לרבי יהושע, רשות ביד הקרוב לגאול שדה אחוזה שמכר קרובו, ולא חובה. ולרבי אליעזר הכתוב קבעו חובה. והכל מודים בעבד עברי שנמכר לגוי, שהכתוב קבעו חובה, כדי שלא יטמע בין העובדי כוכבים.
- ד. מי שהוא קרוב יותר, הוא קודם לגאול, בין בשדה אחוזה, ובין בבתי החצרים, ובין בעבד עברי.
- ה. עבד עברי הנמכר לישראל, לשיטת רבי לא נגאל לקרובים. ולשיטת חכמים, נסתפקו בגמרא אם נגאל בקרובים או לא.

דף כ"א ע"ב

- א. לרבי יוסי בר יהודה, אין צריך לרצוע דווקא ב'מרצע', אלא גם בסול בסירא במחט במקדח ובכל דבר הנקח ביד, אבל לא בסם. ולשיטת רבי, אין רציעה אלא בשל מתכת כמו מרצע. וירצענו במרצע הגדול, שנאמר 'המרצע', המיוחד שבמרצעין.

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

ב. י"א שהרציעה נעשית במילתא (באליה של האוזן). ולחכמים נעשית בגובה של אוזן. וראיה לדבר, ממה שלמדנו שעבד עברי כהן אינו נרצע מפני שנעשה בעל מום (והתורה אמרה 'ושב אל משפחתו' - למוחזק שבמשפחתו), ובמילתא לא נעשה בעל מום.

ג. עבד עברי כהן, לשיטת רב, רבו מוסר לו רבו שפחה כנענית, שחידוש הוא, לא שנא בכהן ולא שנא בישראל. ולשמואל אסור, הואיל וריבה בהם הכתוב מצות יתירות. ויש לנו ראיה לדברי רב, ממה שלמדנו שכהן אינו נרצע כדי שלא יהיה בעל מום, ומשמע שיכול לומר 'אהבתי את אשתי ואת בני'.

ד. יפת תואר לכהן: י"א שבביאה ראשונה מותרת לו, שדיברה תורה כנגד יצר הרע. ובביאה שניה, לרב מותרת 'הואיל ואשתרי אשתרי'. ולשמואל אסורה, כי הגיורת אסורה לכהן. וי"א שבביאה שניה אסורה משום גיורת. ובביאה ראשונה, לרב מותרת כנגד יצר הרע, ולשמואל אסורה, כי כל מי שאין קוראים בו 'זהבאתה אל תוך ביתך', אין קורים בו 'וראית בשביה'.

ה. פרטי דינים ביפת תואר: א) מותרת רק אם מתחילה נתן עיניו בה, אבל אם מתחילה לקחה למוכרה או לשפחה אסורה, שנאמר 'וראית בשביה' בשעת שביה. ב) מותרת גם אם היא אשת איש, שנאמר 'אשת'. ג) מותרת גם אם אינה נאה, שנאמר 'וחשקת', בחשקו תלה הכתוב. ד) לא יקח שתים, שנאמר 'בה' ולא בה ובחברתה. ה) תופס בה קידושין אע"פ שאינה מתגיירת מדעתה, שנאמר 'ולקחת'. ו) לא יקח שתי נשים, אחת לו, ואחת לאביו או לבנו. ז) לא ילחצנה במלחמה לבוא עליה, שנאמר 'זהבאתה'.

ו. התורה התירה יפת תואר כנגד יצר הרע, כי מוטב שיאכלו ישראל בשר מסוכנת שחוטה, ולא נבילה.

ל

אומץ יקר!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il